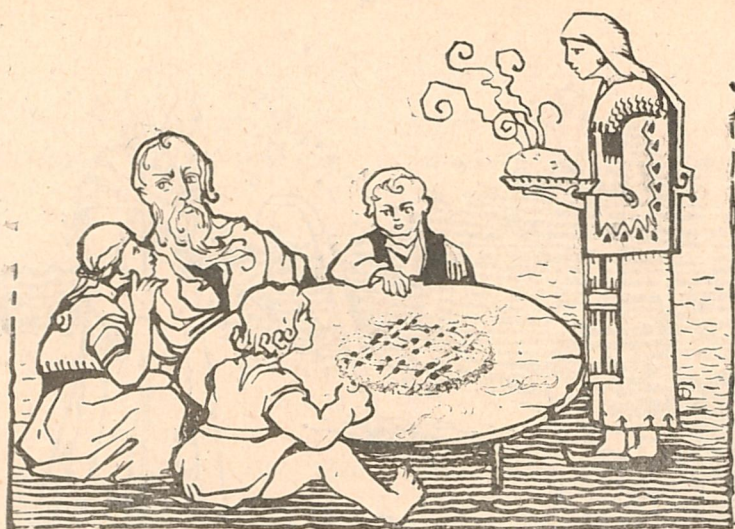

Тя отишла, отровила огъня и — що да види! — На мѣстото на черната пита — бѣлъ, пшениченъ хлѣбъ. Сложила скромна трапеза. Всички седнали и се наяди сладко, сладко.

На сутринята, преди да трѣгне на пѣтъ, старецътъ казалъ на стопанката:

— Стани! Вземи децата и бѣгай далечъ отъ това село!

Вдовицата послушала стареца. Взела децата и напуснала селото.

Дѣдо Господъ се запжтилъ срѣдъ селото, къмъ мегдана.

Праздниченъ день било. Всички селяни били събрани тука въ празднична премѣна. Пиели, пѣли и се веселили.

Дѣдо Господъ се изправилъ срѣдъ площада, забилъ бастуня си въ земята съ два прѣста и се обърналъ къмъ селянитѣ:

— Кой отъ васъ ще извади бастуня ми?

Всички му се присмѣли:

— Старче, ти да не си Самсонъ, или Голиатъ?

Гордо се изстѣпилъ младъ селянинъ, заловилъ бастуня съ една ржка, после съ две, дърпалъ, дърпалъ — бастонътъ не се и поклаща. Отива втори, трети, изреждатъ се всички селяни, но никой не го